

лето. *М. р. 530 (послов.)*. Ще си дойдатъ: Щракуке ле Съ ластавички. *Кн. 181*. Дъщеря му е такова хубавичко момиченце, което прилича като двѣ капки вода на ластавичка—гнидавичка. *К. II, 55*.

Ластагаринъ *с. м.* негодай, верзило: Отхранилъ е коджамити ластагаринъ, а не може да му държи дизгинете. *З. 196*.

Ластагарка? *с. ж.* Асанъ одитъ на войска, Тѣнка пушка однеси, Ластагарка донеси; Чуфтъ пищоли однеси, Коледачки донеси; Остра сабя однеси, Самаръ щца донеси; Кугелъ пари однеси, Шиникъ вошки донеси“. *М. 277*.

Ластаръ (*веч.* властаръ, *bourgeon, rejet*) *с. м.* почка: Прво любе и жали и не жали, Стара майка ке ме жали,—ке ме тъжи, Дуръ да гарванъ побелѣе, Дуръ да море да исакне, Дуръ да гламня ластаръ пустне, Дуръ да врѣба гламня стане. *В. 284*.

Ластойца *с. ж.* название коня: И ми явна кобила Ластойца. *М. 146*.

Ластовичи Ластойчи *пр.* ласточкинъ: Му порастна коса до пояса, А клепки-те криля ластойчи. *М. 181*.

Латина Латинка *с. ж.* настурция: Стоянь презъ плета надникна, Та му ножове паднаха Въ Димкина мала градина, Вовъ алената латина. *М. 128*. Азъ отидохъ въ градина-та, Си го наидохъ въ латина-та. *М. 280*. Дѣвичи глава съ латинка. *Л. Д. 1875 р. 121*. **Латиновъ** *пр.* Та уви китка шарена, Смилъова и латинова. *М. 128*.

Латининъ Латинецъ *с. м.* католикъ (*въ народныхъ пѣсняхъ*). **Латинче Латиненче** *ум.* **Латинка** *с. ж.* Свадба чинитъ крали Латинина—Съ Латини побратимство чинишь: Алъ не знаишь оти сѣ безверни. *М. 84*. „Ой, мой уйчо, кралевити Марко, Азъ смъ казалъ петъ хиляди пѣти, Да не ходишь на маджарска свадба, Да не държишь вѣра на латинци, Да не ставашъ латински побратимъ“. *З. 287*. Дошалъ попѣтъ до вѣнчава Младо момче латиненче Съ Марковица Крайловица. *З. 174*. **Латински** *пр.* Ъхнале сѣ, утишле сѣ Въ латински-те равни двори... Свадба праватъ, веселатъ са. *ib.*

Латисвамъ са (*ср. серб. лѣтити се ergreifen, adgredior*) *м. дл.* *возврат.* берусь: Кой-то ся латисва за много, изгубва и малко-то. *Об. 52*.

Лахана* **Ла(х)на*** (*lahana s. t. Chou*) *с. ж.* капуста (*син. зеле. Бол.*).

Лахуръ* (*lahor, n. p. Ville capitale du Pendjâb, vaste contrée de l'Inde, qui était encore partagée, il y a 40 ans, entre plusieurs chefs de la nation de Oikhes et qui forme aujourd'hui le royaume de Lahor*) *имя собств.* Лагоръ: Послѣ мя заведе въ една чудесна стая, която бѣше послана съ най-хубави килими и съ възглавници отъ лахуръ. *Х. I, 141*.

Лаж *м. дл.* **Лайнж Лавнж** *м. однокр.* 1) лаю: Кога то нѣкой